

ZAGONETKE

Protegne li svoje žice,
tad okruglo ima lice...
Kad se sklopi, tad se stisne.
Tko ga ime - ne pokisne.

(Kišobran, S. Femenić)

Voli kruške,
voli med –
kao djeca
sladoled.
Kažu: brunda,
samo brunda,
a grije ga bunda...
Pred zimu zaključa
stan,
spava zimski san.

(Medo, S. Femenić)

Lonac ima
kuhar nije.
Metlu ima
čistač nije!
Bijel mu kaput
doktor nije!
A tko li je?
A što li je?

(Snjegović, S. Femenić)

Nemam ruku,
nemam nogu,
ali vješto
skočit mogu.
Niti jednog
nemam ugla –
okrugla sam
laka – kugla!

(Lopta, S. Femenić)

Da imam kraća uha,
ne bi bio lijep,
pri trčanju smetao bi me,
da je duži rep.
Baš sam stvoren kako treba.
gle moga veselja!
Sakriti se lako mogu
iza glavice zelja.

Vrlo je živ, živ,
vrlo je siv, siv.
Nije fin kao slavuj,
nije ljut kao kraguj.
Brz je letač,
loš je pjevač.
To zna već i barski žabac:
Ta se ptica zove...(vrabac)

Ima jedna bućkalica
i u juhi kupalica,
i u zube kuckalica,
u ladici spavalica
i na stolu sjajilica.
To je prosto... (žlica)

Kokoš daje nešto bijelo,
okruglo je kad je cijelo.
Kada pukne ovih dana,
bit će pile ili kajgana.

Pripremila: Radmila Bajić, stručni suradnik pedagog

Da sam slatka,
svi mi kažu i na kruh me često mažu,
čuvaj lice, čuvaj bradu, kada jedeš... (marmeladu)

Sladak sam kao šećer i hladan kao led,
sva me djeca vole jesti, jer ja sam... (sladoled)

Ja ribare poznam mnoge,
a vesla su moje noge.
Voda pjeni uz moj pramac, blago meni, ja sam... (čamac)

Kad nastupe topli dani,
izlaske mi gazda brani,
ako zimi krene na put, on sa sobom nosi... (kaput)

Imam tri oka, ali nijedno ne vidi.
Al' moje oči mnogo znače za pješake i vozače. (semafor)

Ja stanujem pored panja,
baš u šumi ispod granja,
šeširom se dičim svojim,
dok na jednoj nozi stojim. (gljiva)

Sivilo, bijelilo, po nebu se vije,
iza njega sunce ponekad se krije. (oblak)

Zaista me svuda ima,
u moru i oblacima,
i u zemlji, i u zraku,
i u znaku vodenjaku. (voda)

Mrk sam, dlakav, i snažan jako!
Boji me se sva'ko, osim pčela, dakako!
Ali da sam njihov brat, oh, kako bi med jeo tad!
Pa što da radim, jadan, sad! (medvjed)

Kitnjasti ima rep,
velik i lijep, lješnjaci su njena hrana,
dom joj je svaka grana. (vjeverica)

Velik sam kao kuća, a malenog se miša bojim.
Nos mi je do poda, čak i kada stojim. (slon)

Dok po kakvoj grani pužem,
sočno lišće brstim, stružem.
Potom predem duge niti,
pa ću šaren leptir biti. (gusjenica)

Bio star, bio mlad, ja ti uvijek cijenim rad.
Jer tko ljeti voli hlad, zimi će ga stići glad.
Dobra djeca uvijek paze, nikad neće da me zgaze.
Nisam zelen, nisam plav, ja sam, brate, crni... (mrav)

Pripremila: Glorija Strahija, odgojiteljica